

RECENZII

Jean-Philippe Accart et Marie-Pierre Réthy, *Meseria de documentarist*, Paris, Editura Cercle de la Librairie, 1999.

Aparută recent la Editura Cercle de la Librairie, această carte este structurată în șase părți având fiecare mai multe capitole.

Cei doi autori subliniază predominanța meseriei față de profesie, cea a "individului documentarist" față de mediul său profesional.

Prima parte a acestei lucrări, începând chiar cu titlul, atrage atenția cititorului asupra celor 3 componente esențiale și inseparabile ale meseriei de documentarist:

"Informația, documentaristul și utilizatorul." Meseria de documentarist, având drept material de bază informația, se exercită prin punerea în legătură a utilizatorului și a informației. Esența acestei meserii constă în împletirea cunoștințelor cu îndemânarea. Identitatea profesională, destul de slabă în anii 1970, a devenit mai puternică prin crearea asociațiilor, așa cum este ADBD (Asociația profesioniștilor din domeniul informației și al documentării). Sunt prezentate mai multe studii efectuate de asociații profesionale. Relația documentarist-utilizator este abordată din punct de vedere al diferitelor categorii de utilizatori și al trebuințelor lor. Se insistă asupra faptului că utilizatorul vrea să aibă o mai mare autonomie.

recenzie de Georgeta-Mirela Vicol

Partea a doua este intitulată "Documentare, organizare și întreprindere" și descrie informația în manieră clasică, adică după forma și conținutul documentului, după natura și obiectul său și după cele trei funcții ale documentării. Autorii se referă apoi la diferitele etape ale elaborării unui proiect și la rolul serviciului de documentare.

În ceea ce privește partea a treia, "Documentare, informatică și rețele", tratează problema rețelelor și a informației, accesul la bazele de date și la Internet.

Partea a patra, "Documentare, tehnică și document", se referă la circuitul documentului și enumeră cele trei funcții: Achiziție, Tratare și Difuzare. Achiziția trece în revistă titlurile de documente ce trebuie achiziționate pentru constituirea unui fond documentare care să conțină: periodice, lucrări de literatură gri, imagini fixe și aniamte, precum și sursele de achiziție disponibile (pe suport de hârtie și electronice). Funcția Tratare enumeră etapele care ajută utilizatorul să identifice un document și să-i utilizeze conținutul. Astfel, din material, documentul devine intelectual. Difuzarea se referă la funcția de documentare sub formă de servicii și de produse.

RECENZII

În partea a cincea a cărții, al cărei titlu este "Documentare, gestiune și performanță", este vorba despre cele trei chei ale gestiunii performante ale unui serviciu de documentare: umană (conducerea, organizarea și îndrumarea personalului), economică (sarcinile și bugetul serviciului) și materială (dotări). Se evaluează performanța din punct de vedere cantitativ și calitativ și se face marketingul produselor și al serviciilor de documentare.

Partea a șasea, "Documentare și societate" prezintă documentarea ca evoluând într-un mediu în permanentă mișcare și subliniază importanța tehnicii și a mijloacelor mass media în societate, precum și noile modalități de lucru și de comunicare. Totodată, se are în vedere legislația informației: Legea Informației și libertățile sale, dreptul de autor, dreptul la împrumut, regulamentul interior. Se vorbește de asemenea despre normalizare în documentare. Cooperarea în documentare ține cont de mai multe aspecte: documentarea internațională (instituții internaționale, federația asociațiilor profesionale, politica europeană a informației, asociațiile europene francofone și franceze.

În chip de concluzie, "Perspectivele meseriei de documentarist" propun câteva teme de reflecție

asupra viitorului meseriei de documentarist, asupra posibilităților sale de dezvoltare și a evoluției sale.

Cele opt anexe abordează pregătirea în domeniul documentării, statutul personalului care se ocupă de documentare în serviciile publice. Ele sunt completate de un glosar, de o listă a revistelor de specialitate franceze și a celor mai importante publicații străine, de un index alfabetic al autorilor citați și de o bibliografie generală.

Buni cunoscători ai meseriei de documentarist, lucrând ei înșiși în bibliotecă, cei doi autori ai acestei cărți, Jean-Philippe Accart și Marie-Pierre Réthy, scot în evidență faptul că, în zilele noastre, documentaristul trebuie să înțeleagă nevoia de informare a societății și deci a utilizatorului și trebuie să stăpânească în același timp tehnicile documentare și de comunicare, ca și contextul juridic, economic și internațional al informației.

Cei doi autori au meritul de a face din această lucrare de referință pentru documentariști, factori de decizie și studenți, precum și pentru toți profesioniștii din domeniul informației o carte accesibilă și interesantă scrisă într-un limbaj de o precizie științifică și totuși plăcut și atrăgător.

